

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Udlændingeafdelingen

Dato: 20. juni 2014
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Hanne Vig Berg
Sagsnr.: 2014-0032-1311
Dok.: 1183848

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 550 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 22. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Karen Hækkerup

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen

Spørgsmål nr. 550 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Det fremgår af Justitsministeriets "Notat om gennemgang af afgørelser efter udlændingelovens § 9 b om humanitært ophold til børnefamilier" (UUI alm. del bilag 98) på side 3, at vejledningspligten vil "kunne indsnævres", hvis en ansøger er "repræsenteret af en person, som må formodes at have et særligt kendskab til regelgrundlaget". Vil ministeren oplyse, om ministeriet og Udlændingestyrelsen i praksis i vejledningen til ansøgere i udlændingesager skelner mellem ansøgere, der har en sådan repræsentant, og ansøgere, der ikke har, samt om den beskrevne personkreds ud over advokater også kan omfatte ikke juridisk uddannede personer med fuldmagt fra ansøgeren, og om ministeren i givet fald finder det retssikkerhedsmæssigt betryggende og i fuld overensstemmelse med både ånd og bogstav i forvaltningsloven?”

Svar:

Som anført i andet afsnit under pkt. 2 i Justitsministeriets notat af 15. maj 2014 om gennemgang af afgørelser efter udlændingelovens § 9 b om humanitært ophold til børnefamilier vil omfanget af en eventuel vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 afhænge af en konkret vurdering i den enkelte sag.

Det antages i den forbindelse generelt, at hvis en part er repræsenteret af en person, som må formodes at have særligt kendskab til regelgrundlaget, vil vejledningspligten bl.a. i sådanne tilfælde kunne begrænses. Der kan i den forbindelse henvises til Niels Fenger, Forvaltningslovens med kommentarer, 1. udgave (2013), side 271, og Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), side 382.

For så vidt angår de sager, hvor ansøgeren har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, og hvor Justitsministeriet efter den tidligere praksis vurderede, at ansøgeren skulle vejledes om muligheden for at søge om opholdstilladelse efter lovens § 9 c, stk. 1, har det ikke været ministeriets praksis at skelne mellem ansøgere med og uden partsrepræsentant.